

AANGEKOMEN, MAAR OOK WAT KWIJT!

Vier weken geleden alweer dat ik aankwam op het vliegveld in [Belo Horizonte](#). Debbie zorgde daar voor een fijn warm welkom, en zorgde meteen voor de juiste Braziliaanse sfeer: een Braziliaans vlag, petje en shirt. Na heel wat geknuffel door naar [Casa Refugio](#), het huis waar we de komende 3 maanden zullen wonen en school zullen hebben. Ik deel mijn kamer met Joke en nog 2 Braziliaanse meiden. De kamer heeft 2 [stapelbedden](#) en ik slaap bovenin een niet al te stabiel bed. Resultaat is dat ik ook beweeg als mijn onderbuurvrouw dit doet en andersom. De eerste nacht al aardig goed geslapen, maar toen ik wakker werd een dikke teleurstelling te verwerken.... toen ik besepte dat ik mijn [gitaar](#) niet had. Ik herinnerde me opeens dat ik deze bij het laatste checkpoint tegen de muur aangezet had, omdat ik eerst mijn zware koffers op mijn karretje wilde zetten, en ben de gitaar daarna vergeten. Inmiddels bij het vliegveld geweest om navraag te doen maar het is nu duidelijk dat de gitaar niet was gebracht bij de 'lost and found', iemand anders heeft mijn gitaar meegenomen. Inmiddels ben ik het negatieve gevoel en het er-vreselijk-van-balen gelukkig ook kwijt. ;-)

TOREN VAN BLABLABLABEL

Maar ik geniet hier erg! Van het warme weer natuurlijk, maar ook van de mensen. Mijn [studiegenoten](#) zijn 9 Brazilianen, 1 Amerikaanse en Joke en ik dus. Het communiceren is lastig maar over en weer wordt er flink geoefend met [Portugees](#) en Engels. Ik merk dat het voor de Brazilianen af en toe net zo frustrerend is dat ze niet met ons kunnen [communiceren](#). We hebben hier al een aantal keer gezegd: 'rot toren van Babel' ☹️. Maar het is leuk om het te blijven proberen te spreken, ook al is het met de woordenschat van iemand die net begint met praten. De [Brazilianen](#) zijn hierin heel bemoedigend; er wordt flink gelachen als ik het probeer te spreken... of is dat misschien niet zo positief ;-)

De lessen zijn in Portugees/Engels. Ik kan het [Engels](#) i.i.g. goed volgen en ik leer ook weer heel veel nieuwe woorden bij. Soms probeer ik me ook te richten op het Portugees, maar dan mis ik weer wat er in het Engels gezegd wordt.

PRAKTIJK IN THEORIE

Een onderwerp dat we gehad hebben is 'de verschillende types van intelligentie' en hoe dit kan werken in een groep. Ook omschreven we onze eigen types van [intelligentie](#). Voor mij was het wel een eyeopener. Je bent niet alleen intelligent als je goed kan leren. En goed zijn in kunst of gym is niet gewoon een hobby maar een type van intelligentie.

Wat zijn de kenmerken van een [straatkind](#) en hoe komt een kind op straat. Wat zijn de kenmerken van een puur kind en wat zijn de kenmerken van een kind die [beschadigd](#) is in vertrouwen, in onschuld, creativiteit, eerlijkheid, enz. En wat kunnen wij doen om dit te helpen [herstellen](#). En hoe kunnen wij die kenmerken van dat pure kind in ons eigen leven toepassen.

THEORIE IN PRAKTIJK

Inmiddels ook al een avond samen met [Casa Resgate](#) (huize Redding) de straat op geweest en daar meteen het voorbeeld gezien van een kind die zijn onschuld hartstikke kwijt is. Een kind van zo'n [7 jaar](#) die vraagt of je met hem wil slapen. Voor me duidelijk word dat hij dit bedoelt, probeert hij het eerst duidelijk te maken door in mijn oor te fluisteren. Ik maak hem steeds weer duidelijk dat ik maar een klein beetje Portugees spreek en ik het zeker niet begrijp als hij fluistert. Hij blijft het proberen en hij lacht er zo lief bij, dat ik hem zeg dat hij een mooie lach heeft. Later zeg ik tegen hem, via iemand die kan [vertalen](#), dat als het echt belangrijk is wat hij me wil zeggen dat hij dit dan nu kan doen. Hm, dat lieve

lache was niet zo onschuldig als ik dacht... En zo zijn er meer straatkinderen als deze jongen op het pleintje waar we zijn. Inmiddels zitten we met een aantal kinderen en medewerkers op een bankje. Op een bankje verderop zit een tiener stelletje elkaar te zoenen. Achter mij ligt een meisje op haar matrasje onder een aantal dekens, want het begint al **koud** te worden. Het is druk op deze vrijdagavond. Veel jongens en meiden hebben zich verzameld. Er worden aluminium schalen met spaghetti rondgedeeld voor degenen die honger hebben. Om mij heen zie ik kinderen met flesjes met een laagje **thinner** erin. Af en toe word er flink geïnhaleerd. Dit wordt naast **drugs** veel gebruikt als verdovend middel. Ik zie wat de drugs en thinner

hebben gedaan en doen met verschillende kinderen; een traag reactievermogen, doffe ogen in smalle koppies. 'Wat is jouw verhaal en wat is die van jou?' En 'Hé, daar! Wat is jouw verhaal? Hoe ben je hier gekomen? Wat is er gebeurt?' De vraag blijft hangen in de lucht als we snel vertrekken omdat de sfeer **grimmig** begint te worden: een opstootje met wat jongens zorgt ervoor dat we weer vertrekken. Weg van hun realiteit! **Dubbel** voelt het soms. Wetende dat zij daar buiten zijn en het koud is en ik mijn douche nog even warmer draai en ik daarna zo lekker in mijn bedje lig. Maar ook dat is de realiteit. Ik ben dankbaar voor alle medewerkers hier, dat ze wat doen aan de realiteit die er is en dat ze er geen genoeg mee willen nemen! **Dankbaar** dat ik dat ook mag gaan doen en dit ook al deze avond mocht doen.

En juist dát ook maakt me soms een beetje zenuwachtig. Wat kan ik nou doen? Natuurlijk kan ik er voor hen zijn! Daar op straat of met werken in 1 van de buurthuizen. Ik leer veel in de lessen. Maar ik ben **benieuwd!** Hoe zal het gaan van theorie naar praktijk...

NA HARD WERKEN IS HET GOED RUSTEN

En als er dus hard gewerkt en gestudeerd is, dan is er ook tijd om leuke en **ontspannen** dingen te doen. Zo gaan we na een hele dag les vaak even naar het plein, hier een stukje verderop, om een ijsje of een **açaí** (even googlen;-) te eten! Genieten!!! En ook een **weekendje Debbie**, locatie Casa Resgate heeft al voor de eerste keer plaats gevonden. Heerlijk om even in een ander huis te zijn en te genieten van het gewoon even een heel weekend in Nederlands bij te praten. Ergens een hapje te gaan eten en daarna nog een week nageniet van het plezier dat we hadden!!!

AANGEKOMEN BIJ HET EINDE? EN WAT WIL JE DAN NOG KWIJT?

Dank jullie wel voor het lezen van mijn nieuwsbrief! Heb je iets gelezen en heb je een vraag of heb je **een vraag** over iets wat je niet hebt gelezen; laat het me weten. Heb je **een tip** over iets wat volgens jou absoluut te lezen moet zijn in mijn nieuwsbrieven; **ik hoor het graag!**

Big Brazilian HUG! **Annet**

ADRES

Annet Doornenbal CAR school
Casa Restauração
Rua Itajuba 237
Floresta
CEP30150380
Belo Horizonte MG
Brazil

COLOFON

Nieuwsbrief 2,
September 2012

Contact/TFC: info@annetonline.nl
Aanmelden digitale nieuwsbrief: administratie@annetonline.nl

Giften:
S.N.S.- Banknr. 93.17.01.139, t.n.v. Stichting Nehemia,
o.v.v. Annet Doornenbal, Brazilië (vermeld duidelijk de naam!)